

платата ми невъзможност да ги изпълнявамъ; освѣнъ това молихъ го да каже на генерала, че заповѣдитѣ му идватъ до мене много бавно; тѣй напримѣръ, записката, която ми бѣше проведенъ въ 6 часа и 15 минути сутрѣнъта, стигна пакъ слѣдъ обѣдъ. Съ последнитѣ роти на Суздалцитѣ потѣтраха най послѣ и двѣтѣ първи орджия; взводния командиръ, капитанъ Турчаниновъ, не захвѣнъ да се яви, слѣдъ него дойде и батареиния командиръ подполковникъ Буропатинъ, брата на началника на щаба, съвсѣмъ още младъ човѣкъ, сѣщо Туркестанецъ; азъ му показахъ прѣдписанието на Скобелева.

Отъ желание да стигнатъ орджията колкото е възможно по скоро, азъ незабавно назначихъ една рота отъ 2-та дружина за по на таташното имъ катерене къмъ Бараджа, въ и тукъ пакъ препятствие. Томиловски казалъ, че по напредъ трѣбва да върви полка, на когото е тѣй сѣщо заповѣдано да бърза; заднитѣ пакъ рѣдове на Суздалския полкъ се потѣтраха отъ мѣстото, дѣто ний стояхме на бивуакъ, чакъ въ 11 часа прѣзъ нощъта.

Тозъ часъ слѣдъ Суздалцитѣ повлѣкоха и орджията.

Азъ малко помирисахъ. Нощъта тъмна — да брѣкнешъ на човѣкъ въ окото, а че освѣнъ това трѣгна да вали снѣгъ и заду малко вѣтръ. Азъ прилегнахъ до огъня завитъ въ чержето си: слѣдъ има нѣма половинъ часъ мене ме буквално засипало снѣгъ; изведнѣжъ слушамъ нѣкой си се развикалъ: дѣ е полковникъ де Прерадовичъ, дѣ е полковникъ де Прерадовичъ? Оказа се, че минава 10-та дружина; азъ се обадихъ и помолихъ да расположатъ дружината тамъ, дѣто стоиме първата. Доршпрунгъ въсхитенъ, че съмъ го извикалъ: «Какво ще каже това, полковникъ, то ни бѣше просто досадно, вички отидоха въ бой, а ний въ дълбокъ резервъ. че и войницитѣ бѣха крайно незадоволни и наченаха вече да роптаятъ!»

Около 2-га часа прѣзъ нощъта пакъ казакъ съ прѣдписание; огъня едвამъ свѣти, тѣй щото на сила расчетохъ:

«Твърдѣ нужно. До Полковника де-Прерадовича.

Генералъ Скобелевъ моли ваше високоблагородие да